

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 17Csp/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617201082
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gabrielová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617201082.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Andreou Gabrielovou v spore žalobcu C. Q., L.. XX.XX.XXXX, J. V., K. XX, štátny občan SR, zast. advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátska kancelária so sídlom ul. Janka Kráľa 5/A, Lučenec proti žalovanému Endepro, s.r.o. v lividácii, so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava, IČO: 35 805 731, zast. De minimis, spol. s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Lovinského 22 v konaní o zaplatenie 121,06 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 121,06 Eur, s 5 % ročným úrokom z omeškania od 26.01.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni sa p r i z n á v a náhrada trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Slovenská republika m á nárok na zaplatenie súdneho poplatku od žalovaného s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa na podanou žalobou doručenu súdu dňa 26.01.2017 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie čiastky 121,06 Eur s príslušenstvom. Ako dôvod uviedla, že dňa 01.05.2014 uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 571866704, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 600 Eur. Súčasne žalobkyňa so žalovaným uzatvorila zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyne na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru. Pohľadávka žalobkyne uplatňovaná v tomto konaní vznikla titulom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobkyne tým, že prijímal od žalobkyne peňažné plnenie, na ktoré neexistoval právny titul. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiacu zmluvu o zabezpečení splátok úveru je nevyhnutné považovať za absolútne neplatný úkon. Dôsledkom uvedeného je, že žalovaný nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver. Zmluva o zabezpečení splátok má k zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu, aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby dojednanie o spoplatnení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul tento poplatok do splátky úveru. Odplata za doplnkovú službu, ktorá bola predmetom zmluvy o zabezpečení splátok úveru bola pri doplnkovej zmluve percentuálne vo výške 59,50 % z poskytnutého úveru. Žalobkyňa má za to, že zmluva o zabezpečení splátok úveru je doplnkovou službou, ktorá je spojená a úzko súvisí so spotrebiteľským úverom. Z toho dôvodu by sa zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiaca zmluva o zabezpečení splátok úveru mali posudzovať ako jeden celok. Žalobkyňa poukazuje, že zmluva o zabezpečení splátok úveru nie je samostatne označená číslom. Zmluva o zabezpečení splátok úveru

bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nelogické, aby žalobkyňa z vlastnej vôle pristupovala a požadovala uzatvorenie zmluvy o zabezpečení splátok úveru, čím sa poskytnutý úver predraží, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru u nej v domácnosti. Táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobkyne, ale bola daná len ako podmienka poskytnutia úveru. Žalovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvádza RPMN vo výške 29,80%, pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru je niekoľko násobne vyššia. V skutočnosti spotrebiteľ za úver zaplatí celkom 86,97 % odplaty zo sumy poskytnutého úveru, čo pri priemerných úrokoch v bankách je doslova úžernícke plnenie. Požiadavku na takéto plnenie nie je možné inak pomenovať len ako úžera, čo odporuje dobrým mravom. Z toho vyplýva absolútna neplatnosť právneho úkonu ako celku. Ak zákonu, alebo dobrým mravom odporuje zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti odplaty je nutné tento dôvod neplatnosti stiahnuť na zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a súčasne v nej sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluva podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. musí obsahovať okrem iného aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Absencia oboch zákonných ustanovení spôsobila, že úver je bezúročný a bez poplatkov. V rámci samotného textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je nijakým spôsobom špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Z uvedeného môžeme vyvodiť, že z dôvodu neurčitosti absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. za neplatný, keďže dojednaním iluzórneho poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu. Žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na 3 sumy a to na zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu a poplatok za výber splátok úveru. Žalovaný postupoval voči žalobkyni bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvu s spotrebiteľskom úvere je nevyhnutné považovať za absolútne neplatný úkon. Dôsledkom absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, že žalovaný mal nárok iba na vrátenie istiny poskytnutého úveru, t.j. iba na vrátenie takej sumy, aká bola reálne žalobkyni poskytnutá. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že žalobkyni bola od žalovaného poskytnutá celková čiastka úveru 600 Eur. Žalovaná uhradila sumu vo výške 721,06 Eur. Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie v súvislosti s absolútne neplatnou zmluvou o úvere vo výške 121,06 Eur, súčet úhrad nad rámec istiny za obdobie od 21.11.2015 do 21.10.2016. O skutočnosti, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne sa samotná žalobkyňa dozvedela v priebehu mesiaca január 2017 od svojho právneho zástupcu.

2. Súd vo veci dňa 27.06.2017 vydal platobný rozkaz č.k. 17Csp/27/2017-52, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie čiastky 121,06 Eur s príslušenstvom. Voči platobnému rozkazu podal dňa 06.11.2017 žalovaný odpor v ktorom uviedol, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná a špekulatívna. Tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe považoval za nepravdivé, ničím nepreukázané a trval na tom, že ním používané zmluvy sú platné, majú všetky príslušnými právnymi predpismi stanovené náležitosti a neobsahujú neprijateľné podmienky. Všetky súvisiace nesprávne tvrdenia žalobcu poprel a zdôraznil, že žalobca s ním uzavrel všetky zmluvy dobrovoľne. Žalovaný tiež namietal, že žalobný návrh na plnenie uvedený v žalobe je neprípustný už len z toho dôvodu, že v ňom absentuje vyjadrenie synalagmatickej reštitúcie. Súhlasil s tvrdením žalobcu, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 571666704 dňa 01.05.2014, na základe ktorej poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver v sume 600 Eur a žalobcovi po poskytnutí spotrebiteľského úveru vznikol záväzok zaplatiť žalovanému celkovú čiastku v sume 764,79 Eur. Až po uzavretí zmluvy o úvere strany spolu uzavreli zmluvu o zabezpečení splátok úveru zo dňa 01.05.2014. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi nadštandardnú doplnkovú službu a žalobca sa zaviazal žalovanému za jej poskytnutie zaplatiť celkovú odmenu v sume 357 Eur. Žalovaný trvá na tom, že zmluva o doplnkovej službe bola so žalobcom individuálne dojednaná, bola uzavretá platne a neobsahuje neprijateľné podmienky. Žalovaný nepoužíval pred spotrebiteľom nekalé obchodné praktiky, teda ani pri uzatvorení zmluvy o doplnkovej službe. Nekalé obchodné praktiky voči žalobcovi nepoužil. Žalovaný zmluvou o doplnkovej službe neobchádza zákon. Zmluva o doplnkovej službe je akcesorickej povahy k zmluve o úvere, no nie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok, čo potvrdzuje aj fakt, že niektorí zákazníci žalovaného sa rozhodli pre doplnkovú službu a niektorí nie. Zmluvou o doplnkovej službe sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytnúť

nadštandardnú doplnkovú službu spočívajúcu predovšetkým v pravidelnom preberaní peňažných súm na úhrady splátok spotrebiteľského úveru v hotovosti v mieste určenom žalobcom - v meste alebo v obci, kde má pobyt a žalobca sa zaviazal žalovanému zaplatiť za túto službu dohodnutú celkovú odmenu. Celková odmena za doplnkovú službu podľa zmluvy C bola určená dohodou strán, je primeraná a v súlade s dobrými mravmi. Žalobca nemusel uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe, aby na základe zmluvy o úvere získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok, teda celková odmena podľa zmluvy o doplnkovej službe sa nezačíta do určenia najvyššej prípustnej odplaty celkových nákladov spotrebiteľa, celkovej čiastky a výpočtu RPMN. Každá zmluva o úvere bola uzavretá platne, v písomnej forme obsahujúcej všetky všeobecné aj osobitné náležitosti, ktoré sa na ňu vzťahujú podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v okamihu jej uzavretia. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého náklady sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady za doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné. Spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok. V danom prípade ide o špeciálnu právnu úpravu definujúcu odplatu za úver. V konkrétnom prípade to znamená, že celkové náklady žalobcu zo zmluvy o úvere tvorili len úrok a poplatok za garantovanú službu. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Zákon síce rozlišuje hlavný predmet plnenia, ale nerozlišuje cenové plnenia na hlavné cenové plnenia a vedľajšie cenové plnenia. V oblasti finančných služieb neexistuje a ani sa nedá špecifikovať ponuka týchto služieb ani ich cena, jediným ustanovením s označením hlavný predmet plnenia, tak aby ho bolo možné oddeliť od nejakej skupiny vedľajších predmetov plnenia. Konkrétny obsah plnení sa určuje naopak ako balík rôznych jednotlivých plnení, ktorému zodpovedá celkom špecifická kombinácia protiplnení. Dojednania o administratívnom poplatku a o výške úroku nepodlieha v zmysle § 53 ods. 1 OZ článku 4 ods. 2 Smernice 93/2013 a relevantnej judikatúry samostatnému súdnemu prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku, alebo výšky tohto dohodnutého úroku, pretože ide vždy len o jednu časť ceny úveru. Vo vzťahu k celkovej odplate za poskytnutie peňažných prostriedkov sa použije špeciálna právna úprava, ktorá pripustila súdny prieskum prijateľnosti - primeranosti celkovej odplaty za poskytnutie finančných prostriedkov a to pri zmluve o úvere podľa § 53 ods. 6 OZ a to najmä finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Poplatok za garantovanú službu je v zmluve o úvere vyjadrený jasne, zrozumiteľne a určito, pričom bol v čase uzatvorenia zmluvy o úvere prípustným a zákonom dovoleným poplatkom, pretože ho predpokladal aj § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj článok 3 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v platnom znení. Súdny dvor EÚ v uvedenom ustanovení judikoval, že táto smernica neobsahuje hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa typov poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať. Je teda zrejmé, že ani samotná smernica nestanovuje žiadne obmedzenia, čo sa týka druhov, rozsahu, alebo kvality poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať v rámci poskytovania spotrebiteľského úveru. Protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je výslovne špecifikované v bode 4 Zmluvy o úvere. Dohodnutý úrok je v zmluve o úvere uvedený jasne zrozumiteľne a určito a to fixnou úrokovou sadzbou zo sumy úveru. Úrok vyjadrený prostredníctvom fixnej úrokovej sadzby uvedenej v zmluve o úvere je len špecifikáciou cenového dojednania proti poplatku za garantovanú službu. Medzi výškou úrokovej sadzby a výhodnosťou konkrétneho spotrebiteľského úveru pre spotrebiteľa nemusí byť žiadna korelácia. Priemerný spotrebiteľ pri spotrebiteľských úveroch porovnáva RPMN ponúkaných spotrebiteľských úverov a nie úrokovú sadzbu. Dohodnutý úrok je porovnateľný s úrokmi, ktoré v rozhodnom čase poskytovali iné nebankové subjekty za daný druh spotrebiteľského úveru. Žalovaný pri poskytovaní spotrebiteľského úveru podstupuje podstatne vyššie riziko ako banka poskytujúca spotrebiteľský úver. Banka má zväčša splatenie úveru zabezpečené aspoň pohľadávkami z účtu zákazníka vedeného v danej banke, čo žalovaný nemá. Ak to spoločnosť akceptuje, že komerčné banky ako aj súdna prax uznáva úrokovú sadzbu 25 % ročne, či dokonca vyššiu, nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi úroková sadzba podľa zmlúv o úvere, ktorá nepresahuje 11,20 % ročne pri dobe splatnosti 100-tých týždňov. Žalovaný trvá na tom, že tak odplata - cena úveru, ako aj všetky jej zložky boli v každej zmluve o úvere dohodnuté v súlade s platnými právnymi predpismi, v súlade s dobrými mravmi, a jednoznačne nejde o úžeru. Žalobca v žalobe poukazuje na údajnú absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.

129/2010 Z.z., že vraj v zmluve o úvere absentuje náležitosť, doba trvania a termín konečnej splatnosti. Žalovaný takéto tvrdenie žalobcu popiera pre jeho nepravdivosť. Úver sa za podmienok podľa tejto zmluvy poskytuje na dobu 100 týždňov. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a zvyšnej sumy je siedmy deň 100-tého týždňa po dni uzavretia zmluvy. Ako je z citovaného ustanovenia zrejmé, zákon používa pojem termín konečnej splatnosti, nie dátum. Žalovaný v súvislosti s touto náležitosťou zdôrazňuje, že nedávno vyhláseným rozsudkom súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bírová C-42/15 súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom objasnil okrem iného aj článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu (deň, mesiac, rok). Podľa súdneho dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy. Veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku HCS tento sa tiež jasne vzťahuje aj na náležitosti podľa článku 10 ods. 2 písm. c) Smernice 2008/48 dĺžku trvania zmluvy a úveru, ktorá bola do právneho poriadku SR transformovaná práve v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca ďalej poukazuje aj na údajnú absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 23 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a to na výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov. Žalovaný takéto tvrdenia žalobcu popiera pre jeho nepravdivosť. V danom prípade postačuje, že v zmluve o úvere bolo konkrétne definované, že počet splátok je 100, bola definovaná výška každej splátky, bola určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky, ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých splátok, celkových nákladov žalobcu spojených s poskytnutým úverom. Oficiálne stanovisko SR, ktoré bolo prezentované v rámci konania pred súdnym dvorom vedenom pod sp. zn. C-42/15 (Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bírová) kde Slovenská republika uviedla na rozdiel od tvrdení predkladajúceho súdu relevantné znenie uvedeného zákona, že nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné označenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátky istiny a aká jej časť spláca bežné úroky. Slovenská republika zastáva názor, pokiaľ ide o článok 10 Smernice 2008/48 ES, zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú. Podľa názoru Slovenskej republiky postačuje, ak údaj o frekvencii splátok je formulovaný napríklad tak, ako prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru alebo dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15 deň v kalendárnom mesiaci. Na základe vyššie uvedeného možno dospieť k názoru, že článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 ES sa má vykladať tak, že nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala frekvenciu splátok vo forme uvedenia presných dátumov splatnosti jednotlivých splátok, ale postačí, ak je tento údaj jednoducho určitý na základe stručného a zrozumiteľného opisu mechanizmu výpočtu v zmluve o úvere. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. sa transponoval do vnútroštátneho právneho poriadku SR článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48. Zásadným a prelomovým vo vzťahu k objasňovaniu výkladu tejto záležitosti je v tomto prípade nedávno vyhlásený rozsudok HCS súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bírová C-42/15. Súdny dvor EÚ dôvodí, že vzhľadom na jasné znenie ustanovení je potrebné konštatovať, že Smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takéto výpis vo forme amortizačnej tabuľky, súd preto splnené podmienky na uplatnenie nepriamych účinkov, tzv. uplatnenie eurokomformného výkladu článok 10 ods. 2 písm. h) Smernica 2008/48 a tak je prípustné vnútroštátnu právnu normu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vykladať už iba vo svetle Smernice 2008/48 tak, že nestanovuje požiadavku uvádzať v zmluve o úvere rozpis každej jednotlivkej splátky na úrok, istinu a iné poplatky. Členské štáty nesmú ukladať zmluvným stranám povinnosť, ktoré táto smernica neustanovuje. Súdny dvor uviedol, že vnútroštátne právo pri správnej transpozícii Smernice 2008/48 nesmie požadovať iné náležitosti zmluvy o úvere, ako sú tie uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48. Žalovaný hoci popierajúc všetky tvrdenia žalobcu o neplatnosti oboch spomínaných zmlúv zdôrazňuje, že v prípade aplikovateľnosti § 457 OZ, zákonodarca normuje osobitnú reštitučnú právnu povinnosť vo vzťahu k subjektom neplatnej alebo zrušenej zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že v prípade aplikácie § 457 OZ sa aplikuje synalagma podľa § 560 OZ in concreto, uvedené znamená, že domáhať sa splnenia takéhoto záväzku voči osobe môže len ten, kto sám svoj záväzok splnil skôr ako protistrana, prípadne preukáže že je pripravený ho splniť oproti plneniu protistrany. Pokiaľ by súd považoval uvedené zmluvy, resp. niektorú z nich za neplatnú, musel by vo svojom výroku vyjadriť vzájomný synalagmatický vzťah, teda vzájomnú podmienenosť každého plnenia, ktoré je jedna strana povinná vrátiť druhej strane. Žalovaný nikdy neprijal od nijakého svojho zákazníka vrátane žalobcu žiadne plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode a teda relatívnemu právnemu titulu, čím je vylúčené, že by sa žalovaný mohol bezdôvodne obohatiť. Všetky zmluvy obsahujú všetky zákonné náležitosti a sú plne v súlade s právnym poriadkom SR, čím

je tiež vylúčené, že by sa žalovaný mohol akokoľvek bezdôvodne obohatiť a to aj na úkor žalobcu. Z dôvodu právnej istoty, ako aj hospodárnosti konania, žalovaný znáša aj námietku premlčania. V danom prípade totiž uplynula subjektívna premlčacia doba, keďže všetky skutkové okolnosti tohto prípadu boli žalobcovi známe už čase uzavretia predmetných zmlúv a rovnako tak pri každom plnení vedel, koľko a v prospech koho plní, čo vyplýva priamo aj z jeho žaloby.

3. Žalobkyňa k odporu vo svojom vyjadrení uviedla, že neexistuje úverová zmluva bez dojednaní o splácaní úveru. Spôsob splácania musí byť vždy súčasťou úverovej zmluvy a nehrá žiadnu úlohu to, či bol spôsob splácania uvedený na samostatnej listine, pretože sa vždy jedná iba o jeden zmluvný vzťah, ibaže pozostávajúci z viacerých listinných komponentov. Pokiaľ za splácanie úveru má spotrebiteľ platiť dodávateľovi akúkoľvek odmenu, táto odmena musí byť logicky nevyhnutnou súčasťou celkových úverových nákladov spotrebiteľa a teda aj premietnutá do RPMN bez ohľadu na to, či spotrebiteľ mal v tejto veci skutočnú možnosť voľby. Predkladanie a uzatváranie zmlúv žalovaným o hotovostnom inkasovaní splátok úveru je potrebné posúdiť ako klamlivú obchodnú praktiku v súlade s § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákona Slovenskej národnej rady č. 382/1990 Z.z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Je nelogické, až absurdne, aby žalobca sám požadoval uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe, resp. si túto službu sám slobodne a vážne zvolil, nakoľko odmena za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver. Žalobca v skutočnosti nebol oboznámený s dobrovoľným charakterom zmluvy o doplnkovej službe a zmluvu o doplnkovej službe podpísal iba z dôvodu, že mu bola predložená ako povinná súčasť zmluvnej dokumentácie, bez podpisu ktorej by úver nedostal. Žalobca musel teda automaticky bez možnosti voľby podpísať aj zmluvu o doplnkovej službe, iná možnosť nebola. Odmena za výber splátok v hotovosti tak mala byť jednoznačne súčasťou RPMN. Žalovaný za poskytnutie úverových peňažných prostriedkov požaduje od žalobcu zaplatenie odplaty 86,97 % zo sumy poskytnutého úveru. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.09.2009 ustálil, že úroky vo výške 60% sú nenormálne. Majú za to, že súdny dvor EÚ je limitovaný vykonať výlučne právo EÚ. Výklad vnútroštátneho práva prislúcha národným súdom. Ak sa žalovaný odvolá na rozsudok súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 je potom potrebné mať uvedené na pamäti. Pokiaľ by vnútroštátne súdy začali automaticky vykladať vnútroštátne právo v súlade so smernicou a v nadväznosti na rozhodnutie súdneho dvora, išlo by zároveň o výklad contra lege, ktoré tvorí prekážku priznania nepriameho účinku smernice, čiže prekážku eurokomfortného výkladu vnútroštátneho práva. Námietka opomenutia synalagmatickej inštitúcie stráca na akejkoľvek opodstatnenosti v prípade vyhodnotenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov. V prípade ak súd posúdi zmluvy, ktoré sú predmetom sporu ako neplatné, pričom zdôrazňujú, že neplatnosť vidia v rozpore s dobrými mravmi, preto pre takýto prípad navrhujú na takúto námietku žalovaného neprihliadnuť, čo odôvodňujú najmä s poukazom na okolnosti prejednávaneho prípadu pri kontraktáčnom procese, t.j. nanútenie spotrebiteľovi - žalobcovi zmluvy o doplnkovej službe, ale najmä tiež s poukazom na skutočnosť, že žalobca ako zákazník mal v súvislosti s doplnkovou službou hotovostného inkasovania splátok platiť za niečo, čo mu prináleží zo zákona. Trvajú na tom, že nárok uplatnený žalobcom nie je premlčaný ani len z časti. Žalovaný vzniesol nedôvodnú námietku premlčania. Subjektívna premlčacia lehota začala žalobcovi plynúť až v mesiaci január 2017, kedy sa žalobca od právneho zástupcu dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

4. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu zo dňa 30.11.2017 uviedol, že nijako nespochybňujú tvrdenie žalobcu, že súčasťou každého úverového vzťahu je splácanie úveru. Splácanie dlhu je jednostranná činnosť dlžníka a pre úhradu splátok vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa žiadna súčinnosť žalovaného nevyžadovala. Za splácanie dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobca nič žalovanému neplatil, ani platiť nemal. Zmluva o zabezpečení splátok úveru nemá žiaden vplyv na zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o zabezpečení splátok úveru totiž nevytvára a ani nemení miesto alebo spôsob plnenia záväzku žalobcu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Každý spotrebiteľ bol v rámci zmluvy o zabezpečení splátok úveru povinný platiť splátky úveru na bankový účet žalovaného a nie inak. Žalovaný sa novým záväzkom zaväzuje plniť predmet doplnkovej služby a teda sa aj fyzicky dostaviť v čase a na miesto určenia žalobcom a prevziať od neho hotovosť, ktorú po jej prevzatí v jeho mene použije na splnenie povinností žalobcu s predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bolo slobodným rozhodnutím žalobcu využívať aj dobrovoľnú doplnkovú službu poskytovanú žalovaným podľa zmluvy o zabezpečení splátok úveru a preto sa odmena podľa tejto zmluvy nezapočítava do RPMN. Doplnková služba je nadštandardná služba a je spoplatnená a keďže sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru, nezapočítava sa do RPMN.

5. Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 22.05.2018 uviedla, že zotrúva naďalej na podanej žalobe, poukazuje na podania, ktoré už prezentovala. Odmenu zo zmluvy o doplnkovej službe je vždy potrebné započítať do celkových nákladov, pretože táto zmluva je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, pretože pojednáva otázku splácania a nie je možné ju vyčleniť na samostatnú listinu. A preto odmena, ktorú má klient platiť, by mala byť vždy pretavená do celkových nákladov. A nemala na výber a musela uzatvoriť doplnkovú zmluvu, ak chcela získať spotrebiteľský úver. Poukazuje na dve zápisnice, ktoré boli predložené súdu, kde bola vypočítaná obchodná zástupkyňa, ktorá potvrdila, že kto chcel získať peňažné prostriedky musel uzatvoriť aj zmluvu o doplnkovej službe.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne Anity Fandákovej, oboznámením sa z obsahom karty splátok, výpisu z obchodného registra, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o zabezpečení splátok úveru, rozhodnutí, vyjadrenia žalovaného, prílohovej obálky, vyjadrenia žalobcu, žalovaného, výpisu z obchodného registra, zápisníc o pojednávaní sp. zn. 13Csp/117/2016, sp. zn. 13Csp/121/2016.

7. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 01.05.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 600 Eur. Celkové náklady žalobcu, ako zákazníka, podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 11,20 % p.a. zo sumy úveru, t.j. vo výške 70,44 Eur a poplatku za garantovanú službu pevnou sumou 94,35 Eur. RPMN bola vo výške 29,80 % , celková čiastka ,ktorú je zákazník povinný zaplatiť Providentu je 764,79 Eur, priemerná hodnota RPMN 46,30 %. Žalobkyňa ako zákazník mala splatiť Providentu dlžnú sumu v 100 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 7,65 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 7,44 Eur. Úver bol poskytnutý na dobu 100 týždňov a termín splatnosti konečnej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 100 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Plnenie z uvedenej zmluvy bolo v režime - hotovostný režim. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 130 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splátka sa považuje za uhradenú dňom jej pripísania na bankový účet Providentu.

8. Dňa 01.05.2014 medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o zabezpečení splátok úveru, kde žalovaný ako poskytovateľ sa zaviazal žalobkyni ako zákazníkovi za odmenu počas platnosti zmluvy pravidelne poskytovať služby v rámci ktorej okrem iného bude preberať od žalobkyne ako zákazníkovi peňažné sumy určené na úhradu splátok spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobkyňa ako zákazník sa zaviazala za poskytnutie tejto služby zaplatiť žalovanému ako poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 357 Eur, ktorú sa zaviazala žalobcovi splácať v 100 pravidelných splátkach a to v 99 týždenných splátkach vo výške 3,57 Eur a poslednú splátku vo výške 3,57 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru.

9. Z karty splátok má súd preukázané, že zo strany žalobkyne došlo z titulu poskytnutého úveru zo zmluvy č. 571866704 zo dňa 01.05.2014 k zaplateniu sumy 721,06 Eur.

10. Svedkyňa S. V., ktorá pracovala u žalovaného ako obchodná zástupkyňa uviedla, že klienti zo začiatku dostávali peniaze na ruku, ale neskôr ich dostávali na bankovú kartičku. Ak peniaze chcel klient na ruku, musel zaplatiť viacej, lebo to bolo so službou. Tá služba spočívala v tom, že oni každý týždeň chodili pre peniaze domov ku klientom. Keď klient chcel peniaze na ruku, musel podpísať doplnkovú službu, keď nepodpísal, tak peniaze dostal až o dva týždne na kartičku alebo na účet. Keď si klient vybral úver so službou, tak za každý výber splátok oni dostali 5,25% a keď získali nového klienta, tak dostali 20Eur.

11. Táto svedkyňa bola vypočítaná aj v spore vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13Csp/121/2016 dňa 08.06.2017 kde uviedla, že pôsobila ako obchodná zástupkyňa firmy Provident Financial po dobu 5 rokov. Činnosť ukončila vo februári 2017. Uzatvárala nové zmluvy, refinancovanie, alebo tzv. súbežné zmluvy. Na súde už vypovedala ako svedkyňa 4 krát na rôznych pojednávania. Klienti mali možnosť podpisom zmluvy si vybrať, či chcú tzv. úver pobočkový, čo trvalo dlhšie, alebo chcú peniaze ihneď a to bol úver so službou. Odstúpenie od zmluvy pre klienta by nemalo žiadne následky, fakticky úver by pokračoval ďalej s tým, že by platili menej, pretože za službu by sa už neplatilo. Mala

vo svojej praxi aj takých klientov, ktorý takto urobili, teda klienti finančné prostriedky čerpali, následne sa rozhodli od tejto zmluvy odstúpiť a už potom finančné prostriedky nosili sami do pobočky. Z hľadiska ich odmeňovania bol rozdiel, či to bola dojednaná úverová zmluva so službou, alebo služby. V prípade, ak bola dojednaná úverová zmluva so službou, tak z odmeny za službu mali províziu 5,25 % z výberu. Ak by chcela žalobkyňa peniaze mať vyplatené ihneď, tak zmluvu podpísať musela. Režim predplatenej karty spočíval v tom, že kartu hneď odovzdávala klientovi v obálke.

12. Z výpovede svedkyne R. E. v spore sp. zn. 13Csp/117/2016 zo zápisnice na pojednávaní na Okresnom súde Lučenec, obchodnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní dňa 16.10.2017 vyplynulo, že v jej kompetencii bola právomoc k jednotlivým obchodným zástupcom podávať vysvetlenia. Išlo v podstate o sprostredkovanie nových informácií smerom k podriadeným obchodným zástupcom. Všetky informácie, ktoré vo firme boli poskytované v rámci organizačnej štruktúry boli doručované písomne, preberali sa na jednotlivých poradách organizačne, ktoré mala ich vedúca. Tá im ich ďalej reprodukovala. Inštrukcie, informácie pre obchodných zástupcov tiež boli poskytované v písomnej forme. Školenia obchodných zástupcov neboli hromadné, robili sa školenia ciele, na určitú skupinu, napr. nový obchodný zástupcovia, následne starší obchodný zástupcovia. Obchodný zástupcovia boli odmeňovaní na základe provízneho systému, za každú zmluvu boli odmeňovaní asi 8 Eur a ak sa jednalo o nového zákazníka, tak to bolo 20 Eur. V prípade, ak si klient vybral službu s obchodným zástupcom, že ten bude chodiť inkasovať, tak potom bola výhoda v prvom rade tá, že dostal peniaze hneď na ruku, v prípade, že si to nevybral, tak peniaze boli poskytnuté neskôr, tak do 10 dní. Inkasovať peňažné prostriedky chodil obchodný zástupca a z takto vyinkasovaného obnosu finančných prostriedkov mal potom právo na províziu v určitej výške percent. Následne ku koncu už sa poskytovali bezslužbové úvery, čo znamenalo toľko, že finančné prostriedky nedostal klient na ruku a sám si musel zabezpečiť splácanie tohto úveru, či už do banky, alebo na pošte. Klient síce bezslužbový úver mohol dostať, s tým problém nebol. Keď však chcel peniaze viac menej ihneď mať a jednalo sa napríklad o klientov z obcí, kde banky a pošty až tak nefungovali, tak si klient radšej zvolil zmluvy so službou. Ak si klient vybral zmluvu so službou, bol upozornený na to, že to bude drahšie. Bola tam spisovaná s ním osobitná zmluva, pretože obchodný zástupca musí za týmto klientom chodiť, chodil autom a s tým mu vznikli ďalšie náklady. Ak sa klient dodatočne rozhodol, že túto službu nechce využiť, bolo tam ustanovenie, v zmysle ktorého mohli klienti odstúpiť od zmluvy, niektorí to aj využili. Výška odplaty za poskytovanú službu sa určovala firmou bola na to tabuľka. Keď ona pôsobila vo firme, fakticky s hotovosťou sa už nerobilo. Poskytovali sa finančné prostriedky na platobnú kartu. Kartu dostával klient ihneď pri podpise, ale táto sa musela ešte aktivovať, nabiť na firme. Trvalo to asi tak 1 deň, ak zmluvu podpísal klient ráno, tak poobede už finančné prostriedky mal. Kartu si aktivoval klient sám, mal v zalepenej obálke pin kód. Fakticky možnosti čerpania boli tie, že buď čerpal prostredníctvom ich karty, ale mohol si nechať peniaze dať poslať aj na svoj vlastný účet, alebo na svoju vlastnú kartu. Ak klient chcel peniaze na kartu ihneď, musel zmluvu o službe podpísať. Mal však možnosť zvoliť si úver bezslužbový, v tomto prípade nemusel podpísať túto zmluvu a finančné prostriedky by dostal do 10 dní.

13. Svedkyňa I. J. v konaní sp. zn. 13Csp 121/2016 konanom dňa 08.06.2017 uviedla, že pracovala pre Provident Financial, s.r.o. približne 5 rokov. Počas tohto obdobia uzatvárala nové zmluvy, niekedy jednu, dve mesačne, niekedy bol stav, že celý mesiac neuzatvorila žiadnu zmluvu. Spočiatku sa úvery dávali v hotovosti, to znamená na ruku, pretože klienti chceli peniaze na ruku. Následne to už bolo formou prevodu na účet. Pri dojednávaní zmlúv štandardne prebiehal rozhovor s klientom, vysvetlili mu, porozprávali sa, zmluva sa uzatvorila a peniaze boli vyplatené. Štandardne keď sa uzatvárali zmluva, tejto predchádzal rozhovor, zisťovali sa pomery klienta, koľko zarába, či má účet, či nemá účet, či chce peniaze na účet, alebo či chce v hotovosti. Veľa klientov peniaze na účet nechcelo poslať, pretože boli pod exekúciou. Keď sa zistili pomery klienta, volala vedúceho, oznámila mu údaje. Na základe toho bolo rozhodnuté, či sa klientovi úver poskytne a v akej výške. Pri podpise úverovej zmluvy sa podpisovalo štyri až päť listín, ale si nespomína, ktoré to konkrétne boli. Finančné prostriedky klienti platili tak, že ona chodila vyberať peňažné prostriedky ku klientovi, za to bola platená. Bola možnosť platiť aj do banky, ale toto zákazníci nepreferovali, pretože v tomto prípade peniaze boli poskytnuté až o 14 dní. Klienti preferovali výplatu peňazí ihneď. Spočiatku peniaze vyplácali v hotovosti, teda pri podpise zmluvy klienti dostali peniaze. Potom táto možnosť už nebola, klienti dostali kartu, na ktorú si peniaze mohli vybrať spravidla do 3 dní. V prípade, že klient preferoval výplatu peňazí ihneď v hotovosti alebo pri zmene výplaty na karty do 3 dní, bola tu možnosť inkasovania len v hotovosti. Keď sa už klient rozhodol pre formu peňazí poskytnutia okamžitú s osobným inkasovaním, už sa to zmeniť nedalo, pretože ten druh pôžičky bol tak nastavený. Bola však aj možnosť, ak si to klient rozmyslel, a stalo sa aj to, do 3 dní mohol

prísť do Lučenca do kancelárie a povedať, že on bude pôžičku splácať. Klientom bolo vysvetlené, že môžu uzatvoriť aj pobočkový úver s tým, že peniaze dostanú do 14 dní. Ale bolo im aj vysvetlené, že môžu uzatvoriť úver s tým, že peniaze dostanú ihneď za vysvetlených podmienok. Klienti, čo sa týka úverov, preplatili viac, keď bol zvolený úver s osobným inkasovaním a poskytnutím peňazí obratom. Predzmluvný formulár k zmluve o poskytnutí služby komfort sa vždy dával pri uzatváraní tejto zmluvy. Klientovi bolo vysvetlené, čo táto zmluva obnáša a čo to bude klienta stáť. Mali klientov, ktorí si to rozmysleli a od tejto zmluvy odstúpili. Keby zmluvu nebol klient podpísal, nebol by dostal peniaze, nikdy ona klienta nenútila túto zmluvu podpísať. Klient mal možnosť rozhodnúť sa, ktorú formu úveru zoberie. Keď sa rozhodol, že chce peniaze v hotovosti a zmluvu podpísal, tak následne už iná možnosť ako zmluva o doplnkovej službe podpísať nebola.

14. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného k 01.05.2014, na účely tohto zákona sa rozumie g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného k 01.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa ods. 2, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného k 01.05.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 19 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného k 01.05.2014, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného 01.05.2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa ods. 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa ods. 3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ods. 4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52a ods. 1, Občianskeho zákonníka účinného 01.05.2014, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

24. Podľa ods. 2, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

25. Podľa § 451 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

26. Podľa ods. 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

28. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

29. Podľa ods. 2, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

32. Z vykonaného dokazovania po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 CSP, má súd preukázané, že žaloba je dôvodná.

33. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 01.05.2014 a toho istého dňa bola uzatvorená Zmluva o zabezpečení splátok úveru, na ktoré sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení noviel a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Titulom uzatvorenej Zmluvy o úvere bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 600 Eur, ktorý splatila v celkovej výške 721,06 Eur. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo, či Zmluva o zabezpečení splátok úveru uzatvorená v ten istý deň ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere, t.j. dňa 01.05.2014 bola podmienkou poskytnutia úveru a teda aj uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následne z toho plynúce dôvody porušenia zákona č. 129/2010 Z.z. v časti správnosti uvádzania RPMN. Sporné medzi sporu taktiež bolo správne posúdenie toho, či Zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. § 9 ods. 2 písm. f), k) obsahuje dobu trvania zmluvy a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbanami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

34. Zo strany žalovaného bola vznesená námietka premlčania uplatneného žalobcu, preto súd sa musel zaoberať v prvom rade otázkou, či právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčané alebo nie.

35. Ustanovenie § 107 OZ ustanovuje kombinované premlčacie doby a to subjektívnu (dvojiročná) a objektívnu (trojiročnú), ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby a ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je 3 roky a ak bol taký prospech získaný úmyselne, určil Občiansky zákonník jej dĺžku v rozsahu 10 rokov. Osobitne je upravený začiatok plynutia týchto premlčacích dôb. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto obohatenia na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti, prípadne aj skôr; v zmysle § 107 ods. 2 plynie odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu (R25/1986, s. 111 ods. 4 a s 112 ods. 1).

36. Súd pri posudzovaní subjektívnej premlčacej doby vychádzal so všeobecnej plnej moci, ktorú podpísala žalobkyňa dňa 13.01.2017, kedy splnomocnila advokáta na zastupovanie v konaní, čiže od toho dňa boli žalobkyni poskytované právne služby advokátom, kedy sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia na jej strane. Na základe týchto skutočností súd ustálil, že žalobkyňa najneskôr k 13.01.2017, kedy poskytla písomnú dokumentáciu advokátovi preukázateľne mohla zistiť skutkové okolnosti, na základe ktorých by mohla podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná) nie len predpokladaná vedomosť oprávneného (Ro NSSR sp.zn. 3Cdo/145/2004, sp.zn. 1Cdo/67/2011). V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plnenia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí uplynutím subjektívnej lehoty, najneskôr však uplynutím objektívnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej premlčacej doby nemôže byť nikdy prekročená a to ani v prípade, ak by subjektívna doba mala ešte plynúť, v prípade, ak plynúť nezačala. V konaní mal súd preukázané, že žalobkyňa zaplatila z titulu uzatvorenej zmluvy o úvere poslednú splátku žalovanému dňa 21.10.2016. Žalobca podal návrh na súd dňa 26.01.2017. Spornosť medzi žalobkyňou a žalovaným je v tom, ktorým okamihom začala plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia lehota. Žalovaný tvrdí, že začala plynúť už v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, ako aj že všetky okolnosti mali byť žalobkyni známe už pri každom plnení. Subjektívna premlčacia lehota nemohla začať plynúť už dňom úhrady poslednej splátky žalobkyňou na predmetnú zmluvu o úvere, ktorá je predmetom tohto sporu, pretože v tomto momente ešte žalobkyňa nemala vedomosť o tom, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa na základe zmluvy o úvere zo dňa 01.05.2014 čerpala od žalovaného úver vo výške 600Eur, svoj záväzok si splnila v plnom rozsahu, t.j. uhradila aj nad rámec poskytnutého úveru. Poslednú úhradu na danú zmluvu realizovala dňa 21.10.2016. Z vyššie uvedeného dôvodu súd právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažoval za premlčané. Bezdôvodné obohatenie v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Jeho zákonná úprava je taká, aby ak vzniklo sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. Teda platí všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Takto vzniknutý záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

37. Plnenie bez právneho dôvodu - ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu bez počiatkovej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom plnenia, tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu.

38. Zákon jednoznačne hovorí, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať a túto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má ten, kto ho získal na úkor iného. Subjektom, ktorý má právo žiadať vydať bezdôvodné obohatenie je ten, na úkor koho sa niekto bezdôvodne obohatil.

39. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobkyňa ako dlžník žalovaný ako veriteľ uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 01.05.2014 pod č. 571866704 a na tom istom stretnutí taktiež Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Nesporné medzi stranami sporu je, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 600 Eur a na tento úver postupnými splátkami uhradila celkovo 721,06 Eur, teda sumu 121,06 Eur zaplatila nad rámec skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov. Za doplnkovú službu vyberania splátok v domácnosti žalobkyni bola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dojednaná osobitá zmluva vrátane odmeny za takúto službu, ktorú bola žalobkyňa povinná platiť osobitne avšak zahrnutú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve, pokiaľ klient žiadal vyplatenie úveru v hotovosti, resp. „v hotovostnom režime“, čo vypočutá svedkyňa S. V., obchodná zástupkyňa potvrdila. Žalobkyni iná možnosť platenia splátok úveru v zmysle úverovej zmluvy, ako osobné vyberanie splátok s poukazom na Zmluvu o doplnkovej službe splátok ani daná nebola. Pri daných zmluvách a to jednak Zmluve o spotrebiteľskom úvere a Zmluve o doplnkovej službe ide o prípad uvedený v ustanovení § 52a OZ, keď z povahy zmlúv, ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Za takéhoto stavu, podľa názoru súdu, náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do RPMN, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom uvedené v § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného ku dňu uzatvorenia, ako aj v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy.

40. Žalovaný ako poskytovateľ úveru platbu odmeny v zmysle zmluvy o garantovanej službe do RPMN nezahrnul, čo nebolo sporným, pretože žalovaný tvrdí, že táto zmluva bola uzatvorená samostatne zo strany spotrebiteľa dobrovoľne a túto službu si vyžiadal a nebola podmienkou pre uzatvorenie úverovej zmluvy. S týmto prezentovaným názorom súd nemôže súhlasiť jednak vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy a jednak logickým zhodnotením konania, nie len žalobkyne ale aj ďalších spotrebiteľov, ktorí boli vypočutí v iných konaniach, ktoré prebehli so žalovaným na tunajšom súde, ktorí zhodne uviedli, že inú možnosť ako platiť v splátkach v hotovosti obchodnému zástupcovi nemali. O inom spôsobe platieb ani poučení neboli. Išlo o osoby, ktoré opakovane uzatvárali úverové zmluvy, teda logicky vyplýva, že neovplyvali prebytkom finančných prostriedkov a preto je absolútne nelogické, aby akýkoľvek priemerný spotrebiteľ za svojej zložitej finančnej situácie dobrovoľne volil možnosť pohodlného splácania splátok zo svojho domova len aby mohol zaplatiť za to odmenu vo výške 357 Eur, keby mu bola daná možnosť takúto zmluvu nepodpísať a získať úver lacnejší.

41. Keďže v Zmluve o spotrebiteľskom úvere bola nesprávne určená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z dôvodu, že súd posúdil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov a zo strany žalobkyne došlo k zaplateniu sumy 721,06 Eur a úver bol poskytnutý vo výške 600 Eur, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške rozdielu, t.j. 121,06 Eur, ktoré v zmysle § 451 OZ je žalovaný povinný žalobkyni vydať.

42. Súd priznal žalobkyni aj úroky z omeškania od 26.01.2017, t.j. od nasledujúceho dňa potom, ako bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej výzve zo dňa 20.01.2017 na úhradu dlžnej sumy.

43. Riešenie ďalších otázok týkajúcich sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti a otázky aplikácie rozhodnutia C-42/15 vo veci Bírová c/a Slovenská republika, vzhľadom už na vyslovenie právneho názoru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a vzhľadom na tú skutočnosť, že v zmluve bola nesprávne určená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, súd považoval za nadbytočné.

44. Požiadavka synalagmatickej reštitúcie, ktorú vzniesol žalovaný vo vzťahu k plneniu, ktoré na základe zmluvy poskytol a to že obchodný zástupca chodil inkasovať splátky, čím vznikli nepochybné náklady spojené s týmto inkasovaním, a teda že žalobca opomína túto reštitúciu, je potrebné uviesť, že je to v prvom rade žalovaný, ktorý tento stav spôsobil, keby spotrebiteľovi podpis predmetnej zmluvy o doplnkovej službe de facto nanútil bez možnosti dať mu inú možnosť voľby ako splácanie osobným inkasovaním a tým spôsobom sumu úveru navýšil. Za takéhoto stavu by podľa § 3 OZ bolo rozporné

s dobrými mravmi, aby za takúto nevyžiadanú službu, ktorá bola zo strany poskytovateľa spotrebiteľovi nanútená, spotrebiteľ ešte mal poskytnúť peňažnú refundáciu.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa ods. 2, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, súd rozhodol o priznaní náhrady trov konania žalovanému, ktorý bol vo veci úspešný. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

49. O náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli v súvislosti s tým, že žalobkyňa je ako spotrebiteľ oslobodená od súdneho poplatku, súd rozhodol podľa výsledkov konania podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žalovanej sumy v súlade s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Z.z.. O výške súdneho poplatku bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.